

Sygn. akt VI GC 223/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Michalina Sanecka

Protokolant: st. sekr. sądowy Halina Ramska

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z o.o. w M.

przeciwko : J. D.

o zapłatę

utrzymuje w mocy wyrok zaoczny z dnia 22 marca 2012 r., sygn. akt VI GC 223/11.

Sygn. akt GC 223/11

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 31 października 2014 r.

Powód (...) Sp. z o.o. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. D. kwoty 129.567,00 zł. wraz z odsetkami i kosztami postępowania z tytułu odszkodowania za szkodę wyrządzoną powodowi.

Pozwany jako członek zarządu powodowej Spółki wziął zaliczki pieniężne z kont bankowych powoda, z których nie rozliczył się mimo takiego obowiązku. Zaliczki pozwany pobrał w okresie od 12 maja 2008 r. do 4 czerwca 2009 r.

Ponieważ korespondencja wysyłana do pozwanego nie była podejmowana, zastosowano doręczenie zastępcze, ze skutkiem doręczenia.

Przyjmując za prawdziwe twierdzenie powoda Sąd wydał wyrok zaoczny z dnia 22 marca 2012 r. sygn. akt VI GC 223/11/

Od tego wyroku sprzeciw złożył pozwany J. D. zarzucając, że powód wysyłał korespondencję na zły adres tj. (...)-(...) K.. ul. (...), a nie K. ul. (...) i taki zły adres wskazał w pozwie.

Ponadto nie był wzywany do zapłaty, a Spółka jako podmiot gospodarczy źle funkcjonowała i za wszystko odpowiedzialność ponosi P. M., który był właścicielem Spółki lub członkiem zarządu.

Ponieważ przeciwko p. M. toczy się postępowanie karne, to za uszczuplenie majątku powodowej Spółki winę ponosi zapewne p. M..

Pozwany zarzucił także, że powodowa Spółka nigdy nie prowadziła działalności gospodarczej w M., lecz w K., dlatego pozwany nie mógł pobrać zaliczek w M., gdyż tam nie było kasy. Termin dla wszystkich pracowników, też członków zarządu do rozliczenia zaliczek wynosił tydzień.

Końcowo pozwany zarzucił przedawnienie roszczeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Na podstawie odpisu z KRS Sąd ustalił, że powodowa Spółka została wpisana w dniu 8 stycznia 2008 r. i prezesem zarządu do dnia sporządzenia odpisu KRS tj. 3 czerwca 2009 r. był pozwany A. D..

Dowód : odpis z KRS (k- 62do 68).

W okresie od 12 maja 2008 r. do 4 czerwca 2009 r. pozwany pobierał zaliczki oraz dokonywał zakupu z kont bankowych powoda, z których nie rozliczał się.

Dowód : potwierdzenia dokonanych transakcji (k- 33 do 56), (k-113 do 217),

(k- 225 do 266),

potwierdzenie pobranych zaliczek (k- 94 do 112), (k- 218 do 224).

Po rozliczeniu pozwanego z pobranych środków pieniężnych powód ustalił, że nie rozliczył się z pobranych kwot pieniężnych w wysokości 129.566,73 zł.

Pismem z dnia 22 czerwca 2009 r. powód wezwał pozwanego do zwrotu tej kwoty, a datę 22 czerwca 2009 r. Sąd przyjął jako początek biegu przedawnienia, gdyż w tym dniu powodowa Spółka powzięła wiadomość o wysokości szkody i jej powstaniu.

Zgodnie z art. 297 kodeksu spółek handlowych roszczenie o naprawienie szkody przedawnia się z upływem trzech lat od dnia, w którym spółka dowiedziała się o szkodzie i osobie zobowiązanej do jej naprawienia. Jednakże w każdym przypadku roszczenie przedawnia się z upływem dziesięciu lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wyrządzające szkodę.

Strona powodowa wystąpiła z pozwem w dniu 13 października 2011 r., a więc nie zachodzi w sprawie przedawnienie roszczenia.

Na okoliczność funkcjonowania przedsiębiorstwa powoda Sąd dopuścił dowód z przesłuchania świadków.

I tak, na podstawie zeznań świadków J. S. przesłuchanego przed Sądem Rejonowym w S. (k – 423), M. Z. przesłuchanej przed Sądem Rejonowym w C. (k-445 do 449) B. K. przesłuchanego przed Sądem Rejonowym w K.(k – 470 do 472), A. W. przesłuchanej przed Sądem Rejonowym w T. G. (k – 509 do 511), K. M. przesłuchanego przed Sądem Rejonowym wL. (k- 600), D. Ł. przesłuchanej przed Sądem Rejonowym w S. (k- 620), T. G. przesłuchanego przed Sądem Rejonowym w Ł. (k – 645) oraz świadka P. M. na rozprawie w dniu 14 lipca 2014 r. (k- 668) i świadka B. R. na rozprawie w dniu 17 października 2014 r. (k- 686) – Sąd ustalił, że firma (...) Sp. z o.o. w M. była zarejestrowana w M., natomiast faktycznie działalność gospodarczą prowadziła w K.. Z zeznań wyżej wym. świadków wynika, że powodowe przedsiębiorstwo nie działało sprawnie organizacyjnie. Prezesem Zarządu Spółki był pozwany.

Dodatkowo na podstawie zeznań świadka B. R. (k-686), która rozliczała Spółkę Sąd ustalił, że pozwany jako prezes pobierał zaliczki na zakupy i miał pełną świadomość, że się z nich nie rozliczył.

Ze względu na stanowisko pozwanego w firmie prezes, pracownicy księgowości nie mogli rozliczać go w taki sposób jak innych pracowników.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, ponieważ ich zeznania są logiczne i uzupełniają się wzajemnie.

Końcowo Sąd ustalił, że pozwany pobrał zaliczki z konta powodowej Spółki i nie rozliczył się z nich, mimo takiego obowiązku.

Sąd zważył co następuje :

Jak ustalono wyżej, pozwany J. D. pobrał zaliczki bankowego od dnia 12 maja 2008 r. do 4 czerwca 2009 r. tj. w okresie, kiedy pełnił funkcję prezesa Zarządu powodowej Spółki.

Zgodnie z art. 201 § 1 kodeksu spółek handlowych zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę.

Stosownie do treści art. 204 § 1 ksh prawo członka zarządu do prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania dotyczy wszystkich czynności sądowych i pozasądowych spółki, przy czym zgodnie z § 2 art. 204 prawa członka zarządu do reprezentowania spółki nie można ograniczyć ze skutkiem prawnym wobec osób trzecich.

Wobec spółki członkowie zarządu, zgodnie z art. 207 ksh podlegają ograniczeniom ustanowionym w niniejszym dziale, w umowie spółki oraz, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, w uchwałach wspólników.

W niniejszej sprawie uprawnienia pozwanego do prowadzenia spraw spółki w żaden sposób nie zostały ograniczone.

Zorganizowanie sprawnie działającej administracji powodowej Spółki należało do zadań pozwanego, w ramach kierowania przedsiębiorstwem. Jako prezesowi Spółki żadna osoba nie mogła narzucać pozwanemu sposobu zachowania i podejmowania decyzji, w zakresie spraw należących do jego kompetencji.

Pozwany nie kwestionował, że pobrał zaliczki z konta bankowego powoda i nie rozliczył się z nich.

Pozwany zarzucił przedawnienie roszczenia oraz sugerował, że szkoda w majątku powodowej Spółki powstała na skutek nagannego zachowania P. M..

Jednak nic nie zwalnia pozwanego od rozliczenia się z pobranych zaliczek, do czego był zobowiązany, gdyż powodowało to uszczerbek w majątku powoda, a obowiązek naprawienia szkody wynika z art. 293 § 1 ksh który stanowi, że członek zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej oraz likwidator odpowiada wobec spółki za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem lub postanowieniami umowy spółki, chyba że nie ponosi winy.

Pozwany ponosi winę za nierozliczenie się z pobranych środków pieniężnych z kont bankowych powoda.

Z powyższego wynika, że brak jest podstaw do uchylenia lub zmiany zaskarżonego wyroku i Sąd utrzymał w mocy wyrok zaoczny z dnia 22 marca 2012 r., sygn. akt VI GC 223/11, na podstawie art. 347 kpc.

ZARZĄDZENIE

- (...)

(...)